päw neid kord tulytakse. Midda warremine kapsta taimed mahha sawad, sedda mõnnusamine lähwad nemmad kaswama, sest et kewwadine willo taimed kossutab, agga suine pallaw neid ülleliig ärranärtsitab ja mittokord kuulme-lehhedki äwwitab, mis läbbi taime nurja lähheb.

Ei saaks leiwa pudus meie kohhal ial ni rängaks minnema, kui rahwas suremat oolt aedade pärrast ette wõttaksid ja aast aastalt ennam kedo wilja mahha teeksid; agga kes wähhegi meie maal tallo-perredes käinud, kül se selgest teäb mis weiked õue-ajad meie rahwal on, ja kudda mõnnes kohhas sest weikest tükkist weel kolm jäggo suiwilja põlluks tehhakse, et agga üks ossa ajawilja tarwis järrele jääb. — Agga se assi tulleb nõnda: kurnatud põllul ei kaswa ennam wilja, sellepärrast kistakse nüüd röwli kombel se pissoke rammo, mis wannal ajal õue aeda sanud, maa pinnast wälja ja rüüstakse kõik kohhad ühhes koos ärra. Kes ses luggemisses omma majapiddamist otsego peglis nääb: se wõtko parremat nõu ette ja parremat tööd kätte, muido ei lähhe assi ial parremine, waid kehwus tõuseb igga aasta suremaks.

Wimaks tulleb weel sedda tähhentada, et üksnes se läbbi leiwa pruuk ni sureks lähheb, et meie rahwal kedo wilja ei olle. Üks möistlik perrenaene, kes näddal otsa iggapäw maitsewat kedust perrele oskab walmistada ei prugi poolt sedda wõrra leiba, kui teine, kellel kedo warra ep

olle. Wõtke seks ühtlase nõuks, murrelikkumal kombel õue-aedade eest oolt kanda, siis tõuseb teie maja-ellamise rikkus pea ni sureks, et kehwuse keppike teie õue pealt põggeneb. F. K.

Tenno Jummala õnnistusse eest.

1. Laulkem tenno Jésandall', Õnnistusse Jummalall'!
Kitkem kige ilmaga Tedda, ke iks armoga
Sõta annap töprile, Söki noril' kaarnile,
Toidust innimissile.

2. Ärge wiitke eal sis Tälle laulda ütteliss':
Jummal om ni armolik, Et ta annap sedda kik,
Mes meil' waja ilma pääl; Pästap meid ka häddast tääl,
Õnnistap meid siin nink sääl.

3. Kaege siin ümbre-kaut, Kuis ta ilma häga täut!
Temma loja-sõnna pääl Kaswap maast teil' leiba tääl;
Aija, wälja häitsewa, Põllo wilja kannawa,
Teile toidust annawa.

4. Jésa, ke meid armastap, Eggapäiw meid õnnistap,
Om ka nüüd meil' heldeste Söki andnu rohkeste.
Laulke röömsast Jésandall'! Toge kittust tenno täll',
Ommal armo Jummalall'!